

сметище. Техните къщи бяха доста по-големи от обичайните къщи в циганските махали, също така имаха и градини и дворчета... Шери-башията или по-скоро царят /„тагар“/ на циганите от Русчук, както той предпочиташе да го наричат, това бе самият Милано Николов... Не мисля, че той превъзхождаше Осман в интелектуално отношение, но бе определено по-колоритен и имаше по-осезаемо присъствие” (Макфий 2007: 66, 123-124, 135-136).

След подписване на Букурещкия мирен договор (1913) от Одринска Тракия към българската държава се отправят хиляди бежанци, сред които и много цигани. Около 200 от тях се заселват в Нова Загора. Махалата се разраства по посока на общинската мера с множество безразборно и незаконно построени къщи с дворове. В средата на 30-те год. на XX век тя е изместена върху десния бряг на Чатал азмак, в полето на юг от българските гробища (Иванова, Кръстев 2006: 94-95).

Едновременно с процесите на усядане на циганите в градовете, процитат такива и в селата. Формират се цигански махали обикновено в края на населеното място, но вписани в неговите граници.

В края на XIX век се наблюдава засилено придвижване и отсядане на “хорохане” рома в Североизточна България: „Ние сме дошли като стадо (сюрия) на един път, заедно с биволите си, през Котленския и Омурташкия Балкан от земята Рум (Тракия). Някои от нашите останаха в Омурташко. Други се заселиха в Шуменските и Разградските села, трети тръгнаха нагоре през Тервел към Добрич..... Моят дядо е дошъл в с. Желязковец

Новата циганска махала в Нова Загора